

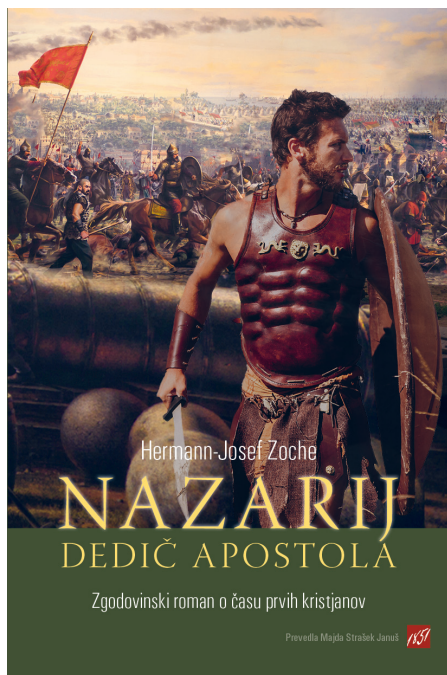

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

HERMANN-JOSEF ZOCHÉ: NAZARIJ, DEDIČ APOSTOLA

Podatki o knjigi

- Naslov: Nazarij, dedič apostola
- Podnaslov: Zgodovinski roman o času prvih kristjanov
- Avtor: Hermann-Josef Zoche
- Prevedla: Majda Strašek Januš
- Urednik: Aleš Čeh
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavahi
- Število strani: 424
- ISBN: 978-961-278-522-2
- Cena: 35 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2021

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Ljubezen in vera v razpadajočem mestu

Doživeta in dinamična pripoved iz časa prvih kristjanov, ko še pred leti veličastno Rimsko cesarstvo izgublja svojo mogočnost. Med kaotičnim dogajanjem, polnim bojov za prestol, spremljamo Nazarija in nekatere sokristjane, ki se v nemirnem času trudijo, da bi poenotili tudi vse bolj razklano krščansko občestvo. Čeprav imamo spočetka občutek, da bo vrtinec usode vplival zlasti na medčloveške odnose romanesknih likov, na koncu vpliva na celoten ustroj krščanske vere. Prepričljivo duhovno nadaljevanje Apostola, Zochejeve prejšnje uspešnice.

Rim, nekaj let po smrti velikega apostola Pavla. Na ulicah se vseskozi bijejo ulični boji, vse družbene skupine so vpete v boj za prestol, ki je zaradi nestanovitnih cesarjev nestabilen. Med hišami še pred leti veličastne in v svetu neprimerljive prestolnice Rimskega cesarstva se sedaj vijejo družbeni izobčenci, z njimi pa boleznin in nemir. Vojaščina je enkrat zvesta eni strani, drugič drugi – bratstvo, ki je pojilo vojake, je umrlo, sedaj je vsak zase. Vrstijo se izdajstva, izdajstvom sledijo usmrtitve, usmrtitve ustrahujejo ljudstvo, strah pa vodi v nova izdajstva. Mesto je ujeto v začarani krog, iz katerega rešitev najdejo redki posamezniki, ki sredi vihre ohranijo človeško dostojanstvo in moralno.

V teh okoliščinah se znajde tudi mladenič Nazarij, ki ga posrka in življenjsko zaznamuje neusmiljen vrtinec usode. Razpet med rimsko vojsko, tovariši, uporništvom, krščanstvom in Lucijo, svojo simpatijo, se bo moral za preživetje prignati do svojih duševnih in telesnih skrajnosti, obenem pa najti tisto, kar je v srcu njegove vere: ljubezen.

Avtor ddr. Herman-Josef Zoche dogajanje iz časa prvih kristjanov rekonstruira s posebno občutljivostjo do avtentičnosti in pristnosti zgodovinskega trenutka, zato že pozabljene in starodavne stavbe v romanu zaživijo, kot da bi se sprehajali med njimi. Še posebej tenkočutno je opisan njihov propad, ki izkazuje krhkost tistega, kar je zgrajeno na bogastvu. Tako Nazarij kot bralec se bosta morala soočiti s spoznanjem, da je zares trdno zgolj tisto, kar je zgrajeno na duhu.

O avtorju

Pater ddr. Herman-Josef Zoche (1958) je študiral filozofijo in teologijo, doktoriral iz katoliške teologije, raziskovalno pot nadaljeval s študijem ekonomije in socialnih ved ter nazadnje drugič doktoriral iz filozofije. Vstopil je v red Bratov skupnega življenja (Brüder von gemeinsamen Leben, avguštinski red), leta 1987 pa je bil posvečen v duhovnika. Pripravlja publikacije, seminarje in predavanja iz poslovne etike za vodje organizacij, s svojimi monumentalnimi leposlovnimi deli pa se je proslavil tudi kot pronicljiv pisec zgodovinskih romanov.

Odlomki iz knjige

Zgodnje trpljenje in revne razmere so ga že kot otroka prisilile, da je dan zamenjal z nočjo. Napol je sirota in njegova mati se je že v prvih dneh priključila mladi krščanski skupnosti, odkar je z njim – svojim edincem – prišla kot vdova iz Galileje v Rim. Srečevala se je s Petrom in Pavlom, Ligijo, Neronijem in mnogimi drugimi možmi, kot je Luka, zvestimi prijatelji, kot sta Timotej in Marko, in prebeglimi sužnji, kot je bil Onezij. Gostila je pogane, preganjane in spreobrnjene. V groznih dneh preganjanj je obvezovala ranjene, skrbela za bolne in tolažila obupane. Krpala je obleke – in duše. Marsikaterega preganjanca je videla umreti na nosilih v revni sobici.

Nazarij jih je z vsem oskrboval, opravljal službo sla in posređoval novice. To je opravljal vse do danes. Če iz varnostnih razlogov spremenijo prostor nočnih zbiranj k molitvi, skrbi za to, da se sporočilo skrivaj prenese od ust do ust. Kadar prispe kak apostol ali starešina, ga Nazarij pričaka v pristanišču ali pa mu gre naproti po eni od prašnih rimskih ulic. Če se shramba izprazni, poskrbi za to, da kaj prispevajo drugi kristjani. Vsak kristjan v Rimu pozna Mirijaminega sina.

(Str. 18)

Izbruhnejo ulični boji. Ženske, otroci, starci, invalidi, siromaki, mladeniči, sužnji, uradniki, trgovci, delomrzneži, zabušanti in alkoholiki, vsi so iz minute v minuto bolj vpeti v boj za prestol.

Za kratek čas je tudi Nazarija zajelo vojaško navdušenje njegovih tovarišev. V trenutni gneči pa misli le na to, kako bi nepoškodovan ušel. Skupina kričečih in bežečih moških ga nasilno potiska v stransko ulico, pri tem ga večkrat pohodijo in mu zadajo nekaj hudih brc. Uspešno se opre na neki zid. Komaj se nekako postavi na noge, ko mimo njega priteče vojaška enota. Sledi ji. V pospešenem tempu tečejo po ulici in on z njimi, brez vsake orientacije. Z vseh strani se slišijo hrup, žvenket orožja, kričanje in divji ukazi. Nenadoma zagleda na drugi strani ulice majhna vrtna vrata. Skoraj nezavedno steče tja, spretno odpre zapiralo vratc, jih tiho zapre za seboj – in obstoji v tihem vrtu Avlove vile.

(Str. 127)